

## ॥ वाल्मीकि रामायण ॥

### १ बालकाण्ड

#### अध्याय ७३

अथ रात्र्यां व्यतीतायां विश्वामित्रो महामुनिः ।  
आपृच्छ तौ च राजानौ जगामोत्तरपर्वतम् ॥ १ ॥

विश्वामित्रो गते राजा वैदेहं मिथिलाधिपम् ।  
आपृच्छाथ जगामाशु राजा दशरथः पुरीम् ॥ २ ॥

अथ राजा विदेहानां ददौ कन्याधनं बहु ।  
गवां शतसहस्राणि बहूनि मिथिलेश्वरः ॥ ३ ॥

कम्बलानां च मुख्यानां क्षौमकोट्यम्बराणि च ।  
हस्त्यश्वरथपादातं दिव्यरूपं स्वलङ्कृतम् ॥ ४ ॥

ददौ कन्या पिता तासां दासीदासमनुत्तमम् ।  
हिरण्यस्य सुवर्णस्य मुक्तानां विद्रुमस्य च ॥ ५ ॥

ददौ परमसंहृष्टः कन्याधनमनुत्तमम् ।  
दत्त्वा बहुधनं राजा समनुजाप्य पार्थिवम् ॥ ६ ॥

प्रविवेश स्वनिलयं मिथिलां मिथिलेश्वरः ।  
राजाप्ययोध्याधिपतिः सह पुत्रैर्महात्मभिः ॥ ७ ॥

ऋषीन्सर्वान्पुरस्कृत्य जगाम सबलानुगः ।  
गच्छन्तं तु नरव्याघ्रं सर्षिसङ्घं सराधवम् ॥ ८ ॥

घोराः स्म पक्षिणो वाचो व्याहरन्ति ततस्ततः ।  
भौमाश्चैव मृगाः सर्वे गच्छन्ति स्म प्रदक्षिणम् ॥ ९ ॥

तान्दृष्ट्वा राजशार्दूलो वसिष्ठं पर्यपृच्छत ।  
असौम्याः पक्षिणो घोरा मृगाश्चापि प्रदक्षिणाः ।  
किमिदं हृदयोत्कम्पि मनो मम विषीदति ॥ १० ॥

राज्ञो दशरथस्यैतच्छ्रुत्वा वाक्यं महानृषिः ।  
उवाच मधुरां वाणीं श्रूयताम् अस्य यत्फलम् ॥ ११ ॥

उपस्थितं भयं घोरं दिव्यं पक्षिमुखाच्च्युतम् ।

मृगाः प्रशमयन्त्येते सन्तापस्त्यज्यताम् अयम् ॥ १२ ॥

तेषां संवदतां तत्र वायुः प्रादुर्बभूव ह ।  
कम्पयन्मेदिनीं सर्वां पातयञ्च द्रुमांः शुभान् ॥ १३ ॥

तमसा संवृतः सूर्यः सर्वा न प्रबभुदिशः ।  
भस्मना चावृतं सर्वं समूढमिव तद्बलम् ॥ १४ ॥

वसिष्ठ ऋषयश्चान्ये राजा च ससुतस्तदा ।  
ससंज्ञा इव तत्रासन्सर्वमन्यद्विचेतनम् ॥ १५ ॥

तस्मिंस्तमसि घोरे तु भस्मच्छन्नेव सा चमूः ।  
ददर्श भीमसङ्काशं जटामण्डलधारिणम् ॥ १६ ॥

कैलासमिव दुर्धर्षं कालाग्निमिव दुःसहम् ।  
ज्वलन्तमिव तेजोभिर्दुर्निरीक्ष्यं पृथग्जनैः ॥ १७ ॥

स्कन्धे चासज्य परशुं धनुर्विद्युद्गणोपमम् ।  
प्रगृह्य शरमुख्यं च त्रिपुरघ्नं यथा हरम् ॥ १८ ॥

तं दृष्ट्वा भीमसङ्काशं ज्वलन्तमिव पावकम् ।  
वसिष्ठप्रमुखा विप्रा जपहोमपरायणाः ।  
सङ्गता मुनयः सर्वे सञ्जलत्पुरथो मिथः ॥ १९ ॥

कच्चित्पितृवधामर्षी क्षत्रं नोत्सादयिष्यति ।  
पूर्वं क्षत्रवधं कृत्वा गतमन्युर्गतज्वरः ।  
क्षत्रस्योत्सादनं भूयो न खल्वस्य चिकीर्षितम् ॥ २० ॥

एवमुक्त्वा चर्च्यमादाय भार्गवं भीमदर्शनम् ।  
ऋषयो राम रामेति मधुरां वाचमब्रुवन् ॥ २१ ॥

प्रतिगृह्य तु तां पूजामृषिदत्तां प्रतापवान् ।  
रामं दाशरथिं रामो जामदग्न्योऽभ्यभाषत ॥ २२ ॥

his agreement to this use of his original files and for permitting the revised versions to be made publicly available.

Dr J. D. Smith ; email: [jds10@cam.ac.uk](mailto:jds10@cam.ac.uk) ; <http://bombay.oriental.cam.ac.uk/index.html>

---

ITRANS conversion questions to: Avinash Chopde [javinash@acm.org](mailto:javinash@acm.org);

---

Last updated on March 25, 1998; Send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)